

Jens Overgaard Christensen,

er på mere end en måde blevet en skattet ven i foreningen. Vores første kontakt skete i 2008 da vi gerne ville lave en udstilling om fugle og natur.

Vi henvendte os derfor til kunstnergruppen Dane, Danske Kunstnere for natur og miljø. Blandt de deltagende kunstnere var bla. Jens Overgaard Christensen. Siden blev det også Jens der blev rettet henvendelse til som illustratør til den flotte planche som er opsat i fugleskjulet ved Pernillesø, og illustrerer hvilke fugle m.m. der kan opleves der.

Det er med stor glæde at kunne præsentere dette Tillæg til Nyhedsbrevet, som han har ville afsætte tid til, for at fortælle os lidt om sig selv, og samtidig illustreret med nogle af sine fine akvareller.

Det kan anbefales at tage et kik på hans hjemmeside Naturkunst.dk, hvor man blandt andet kan læse om hans seneste bog Fjandø og Fuglene.

En stor tak til Jens for dette tillæg til vores Nyhedsbrev. Hellebæk Kohaves Venner.

Niels Grønkjær



Blomstrende vårkobjælder i det tidlige forår på heden syd for Holstebro.

Fra byduer og silkeklokker til vårkobjælder og brushaner

Af, Jens Overgaard Christensen

En af de dejlige ting her i tilværelsen er skiftene og kontrasterne. Igennem en årrække har jeg i københavnske vintre dagligt nydt silkehalernes ringende klokker gennem vinduerne tidligt om morgenen. Eller for den sags skyld i løbet af eftermiddagen. Og samtidig haft det privilegium at kunne gå til en John Cale koncert om aftenen på en lille Nørrebro cafe eller til en åbning af en Bowie-turné i Forum med nogle tusinde andre venner. Hvem kan forlange mere end dét spænd lige fra silkeklokkerne til rock eller Mahlers Tiende i sin komplette form i en eller anden større bygning?



Trompeterende sangsvane på markerne udenfor Staby.

København har givet mig så mange oplevelser – byduer, februar-skeandrikker ved Grønnemose Allé mere tillidsfulde end noget andet sted efterfulgt af tinnitus-fremkaldende koncerter i Valby-hallen. Uden at ville fornægte noget af alt det gode heri skete skiftene så alligevel hen ad vejen. Enkle idéer om mere plads, hunde, have, kaffepause ved hav, fjord eller på en hede blev mere og mere åbenlyse og påtrængende, mens lejligheden i den ellers så hyggelige Nordre Frihavnsgade mere og mere blev opfattet som en firkantet kasse, der indespærrede i stedet for at åbne op for muligheder.

Det handler selvfølgelig mest af alt blot om aldersbestemte faser i ens liv, og der er intet unaturligt i, at skiftene sker med tiden. Skiftet fra omfangsrig kultur og silkeklokker over til spovefløjt og pomeransfugle udenfor dørene er så imidlertid slet ikke almindeligt for tiden. Flytningen sker almindeligvis den stik modsatte vej i de her år fra land til by med hvad det giver af affolkning det ene sted og sammenstuvning det andet sted. Rent personligt forstår jeg ikke logikken heri, hvad enten vi som alternativ til stenbroen taler om det sydfynske, om Vestjylland, Mols eller om et nedlagt landbrug i det nordsjællandske eller på Møn.

Siden 2007 har jeg boet i en jysk egn, nær havet, nabo til en mejeribygning meget omtalt af Hans Edvard Nørregård Nielsen og i et hus opført af den lokalt vistnok meget respekterede amtsborgmester om hvem ejendomsmægleren sagde, at ingen håndværkere turde snyde ham dengang, og huset derfor var i meget fin stand. Det er det såmænd også, ingen tvivl om dét. Vigtigt er det dog, at gennem åbne vinduer kan rødrum høres pauke hver nat, og spover og kortnæbbede gæs høres hver morgen.

Og rent malemæssigt, hvilket er det, jeg lever af, så har det været et boom af inspiration. De daglige indtryk er værdifulde og uerstattelige og står som stærk kontrast til en tid, hvor skrivebordet i byen for mig kunne ende med at fylde for meget i arbejdet.



Fjordterne illustreret til bog om Fjandøs fugleliv.

Svømmende Skarv i havnebassinnet i Thorsminde



Gråstrubet Lappedykker blandt vandpileurt
(Pernillesø)



Malemukker



Aftenlys på Mosehornugle